

Č.j.: S 209/03 - 7780/03-ORP

V Brně dne 29. prosince 2003

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže ve správním řízení č.j. S 209/03 zahájeném dne 30. října 2003 z vlastního podnětu dle § 18 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 21 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, s účastníkem řízení, společností SKIAREÁL Špindlerův Mlýn, a.s., se sídlem Špindlerův Mlýn 281, IČ: 47468246, ve správním řízení zastoupeným JUDr. Jiřím Slovenským, advokátem, plná moc ze dne 12. července 2002, ve věci možného porušení § 11 zákona č. 143/2001 Sb, o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, vydává toto

r o z h o d n u t í :

I.

Společnost SKIAREÁL Špindlerův Mlýn, a.s., se sídlem Špindlerův Mlýn 281, IČ: 47468246 tím, že předložila v průběhu roku 2002 společnosti YELLOW POINT, spol. s r.o., se sídlem v Praze 5, Černochova 1071, IČ: 26133237, panu Jiřímu Novákovi, bytem Vrapická 48, Kladno, PSČ 272 03, panu Ing. Jaromíru Bařinovi, bytem Npor. Loma 1405, Příbor, PSČ 742 58 a panu Robertu Mařasovi, bytem Labská 84, Špindlerův Mlýn, PSČ 543 51 návrhy smluv o komerčním využití sjezdových tratí, které bez objektivně ospravedlnitelného důvodu obsahovaly při srovnatelném plnění rozdílné smluvní podmínky, než které obsahuje Smlouva o spolupráci uzavřená mezi společnostmi SKIAREÁL Špindlerův Mlýn, a.s., se sídlem Špindlerův Mlýn 281, IČ: 47468246 a SKOL MAX Ski School, a.s., se sídlem Špindlerův Mlýn, okres Trutnov, PSČ 543 51, IČ: 25280813, přičemž tyto rozdílné podmínky spočívají v neposkytování vyhrazených prostor pro výuku začátečníků a mírně pokročilých, neposkytování přenositelných časových jízdének pro instruktory, neposkytnutí přednostního vstupu pro klienty v doprovodu instruktora na některá přepravní zařízení a dále v závazku platit paušální poplatek za komerční využití sjezdových tratí, zneužila svého dominantního postavení na relevantním trhu provozování lyžařských sjezdových tratí, vleků a lanovek v lyžařském areálu Špindlerův Mlýn, čímž porušila § 11 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, k újmě soutěžitelů - společnosti YELLOW POINT, spol. s r.o., se sídlem v Praze 5, Černochova 1071, IČ: 26133237, pana Jiřího Nováka, bytem Vrapická 48, Kladno, PSČ 272 03, pana Ing. Jaromíra Bařiny, bytem

Npor. Loma 1405, Příbor, PSČ 742 58 a pana Roberta Mařase, bytem Labská 84, Špindlerův Mlýn, PSČ 543 51, neboť jim ztížila možnosti uplatnění při výuce zimních sportů v areálu Špindlerova Mlýna, což je znevýhodňuje v hospodářské soutěži.

II.

Dle § 11 odst. 2 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů Úřad pro ochranu hospodářské soutěže jednání pod bodem I. výroku společnosti SKIAREÁL Špindlerův Mlýn, a.s., se sídlem Špindlerův Mlýn 281, IČ: 47468246 do budoucna zakazuje.

III.

Za porušení § 11 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, ukládá Úřad pro ochranu hospodářské soutěže společnosti SKIAREÁL Špindlerův Mlýn, a.s., se sídlem Špindlerův Mlýn 281, IČ: 47468246, dle § 22 odst. 2 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů pokutu ve výši

2 800 000,- Kč (slovy dva miliony osm set tisíc korun).

Pokuta je splatná do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže u České národní banky, pobočka Brno, číslo účtu 3754-24825621/0710, konstantní symbol 1148, jako variabilní symbol se uvede kmenová část daňového identifikačního čísla účastníka řízení.

IV.

Dle § 23 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, ukládá Úřad pro ochranu hospodářské soutěže společnosti SKIAREÁL Špindlerův Mlýn, a.s., se sídlem Špindlerův Mlýn 281, IČ: 47468246 opatření k nápravě, a to do 45 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí přijmout opatření, která odstraní závadný stav uvedený ve výrokové části I. tohoto rozhodnutí.

O splnění nápravných opatřeních je společnost SKIAREÁL Špindlerův Mlýn, a.s., se sídlem Špindlerův Mlýn 281, IČ: 47468246 povinna informovat Úřad pro ochranu hospodářské soutěže ve lhůtě do 15 dnů od jejich realizace.

O d ů v o d n ě n í

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) obdržel dne 4.8.2003 podnět společnosti YELLOW POINT, spol. s r.o., se sídlem v Praze 5, Černochova 1071, IČ: 26133237 (dále jen „YELLOW POINT“) ve věci možného zneužití dominantního postavení společností SKIAREÁL Špindlerův Mlýn, a.s., se sídlem Špindlerův Mlýn 281, IČ: 47468246 (dále jen „SKIAREÁL nebo „účastník řízení“), kterého se účastník řízení měl dopustit zvýhodňováním společnosti SKOL MAX Ski School, a.s., se sídlem Špindlerův Mlýn, okres Trutnov, PSČ 543 51, IČ: 25280813 (dále jen „SKOL MAX“) provozující výuku zimních sportů oproti ostatním lyžařským školám. Na základě obdrženého podnětu zahájil Úřad předběžná šetření dle § 20 a 21 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (dále jen „zákon“), která nevyvrátila podezření sdělené stěžovatelem. Úřad proto dopisem č.j. S 209/03-6200/03-ORP ze dne 29.10.2003 (viz str. 1 spisu) oznámil společnosti SKIAREÁL zahájení správního řízení č.j. S 209/03, ve věci narušení ustanovení § 11 ZOHS uplatňováním rozdílných podmínek ze strany SKIAREÁLu vůči jednotlivým lyžařským školám působícím v lyžařském areálu Špindlerova Mlýna.

Účastník řízení zmocnil ke svému zastupování JUDr. Jiřího Slovenského, advokáta, plná moc ze dne 12.7.2002 (viz P 426/03 - str. 54 spisu).

V rámci správního řízení Úřad nařídil jednání s účastníkem řízení, vyslechl jako svědky zástupce lyžařských škol provozujících výuku lyžování v oblasti Špindlerova Mlýna a vyžádal si doplňující informace a podklady k řádnému zjištění skutečného stavu věci mimo jiné od Horské služby České republiky, oblast Krkonoše a od Asociace profesionálních učitelů lyžování (APUL).

Dne 17.12.2003 proběhlo seznámení účastníka řízení s podklady pro rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 33 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, ve znění pozdějších předpisů (správní řád). Účastník řízení nevznesl námitky ke způsobu předložení správního spisu, seznámil se se všemi podklady pro rozhodnutí a způsoby jejich zjištění a nenavrhl jejich doplnění (viz str. 225 spisu).

Charakteristika účastníka řízení

Společnost SKIAREÁL Špindlerův Mlýn, a.s., je zapsána v obchodním rejstříku vedeném Krajským soudem v Hradci Králové, oddíl B, vložka 795, den zápisu 31.12.1992. Společnost SKIAREÁL je vlastněna z 51,07 % občanským sdružením Český svaz tělesné výchovy, z 35,51 % zájmovým sdružením občanů Svaz lyžařů ČR, z 10,07 % panem Ing. Tomášem Němcem, z 1,79 % společností IS Sportvest, a.s. a z 1,56 % zaměstnanci společnosti. V České republice (dále jen „ČR“) má společnost SKIAREÁL majetkovou účast v následujících společnostech:

- SKOL MAX Ski School, a.s., ve které činí její majetkový podíl 40 %. Předmětem podnikání společnosti je zejména koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje, prodej a půjčovna sportovních potřeb, provozování veřejných tělovýchovných škol, pořádání kurzů a činnost sportovních instruktorů, servis lyžařských potřeb a reklamní činnost;
- HOTEL GROUP, s.r.o., ve které činí její majetkový podíl 11 %. Předmětem podnikání této společnosti je zejména zprostředkovatelská činnost, obchodní činnost, hostinská činnost a provozování cestovní agentury.

Společnost SKIAREÁL byla založena dne 11.9.1992 jako akciová společnost pod obchodní firmou Sportovní areál Svatý Petr a.s. Tato společnost převzala veškerý majetek, práva a závazky zrušeného podniku VV ČESTV Sportovní areál Svatý Petr. V roce 1996 byla společnost Sportovní areál Svatý Petr a.s. přejmenována na Skiareál Špindlerův Mlýn a.s. a v roce 1997 změnila svoji obchodní firmu na SKIAREÁL Špindlerův Mlýn, a.s.

Předmětem podnikání společnosti SKIAREÁL je zejména provozování tělovýchovných zařízení a zařízení k rekondici a regeneraci, obchodní činnost, provozování veřejných tělovýchovných škol, pořádání kurzů a činnost sportovních instruktorů, ubytovací služby, půjčovna sportovních potřeb a provoz parkovišť.

Popis rozhodných skutečností

V lyžařském areálu Špindlerův Mlýn (dále jen „lyžařský areál“) působilo do roku 1997 několik lyžařských škol. V roce 1997 došlo mezi některými z těchto lyžařských škol k

dohodě o sloučení, jejímž výsledkem byl vznik akciové společnosti SKOL MAX Ski School, která od roku 1997 zajišťuje v lyžařském areálu převážnou část výuky zimních sportů. Společnost SKOL MAX v současnosti zaměstnává v zimní sezóně cca 70 – 100 instruktorů.

A) Vztahy mezi společnostmi SKIAREÁL a SKOL MAX

SKIAREÁL a Lyžařská škola Špindlerův Mlýn a.s. (nyní SKOL MAX) uzavřely v roce 1997 Smlouvu o spolupráci, která byla obnovována a doplňována dodatky. V roce 2001 byla tato smlouva nahrazena novou Smlouvou o spolupráci (dále jen „Smlouva“) ve znění původní Smlouvy o spolupráci a dodatků. Nová Smlouva byla uzavřena s účinností ode dne jejího podpisu oběma smluvními stranami (tj. ode dne 16.7.2001) na dobu 5 let.

Smlouva upravuje spolupráci společnosti SKOL MAX a společnosti SKIAREÁL v oblastech jejich podnikání, tj. provozování lyžařské školy, půjčovny lyží a lyžařského servisu na straně SKOL MAX a provozování přepravních zařízení a souvisejících služeb pro lyžaře na straně SKIAREÁLu. Tato spolupráce má na základě Smlouvy výlučný charakter.

SKIAREÁL se na základě Smlouvy zavázal mimo jiné k marketingové propagaci SKOL MAXu, k poskytování 70 ks celosezónních jízdenek pro všechna přepravní zařízení provozovaná účastníkem řízení zaměstnancům SKOL MAXu a dále k součinnosti při provozování lyžařské školy zejména tím, že SKIAREÁL umožní klientům SKOL MAX v doprovodu instruktora přednostní jízdy na některých zařízeních a vyhradí provozovým plůtkem prostory pro výuku začátečníků a mírně pokročilých. Dále Smlouva zavazuje SKIAREÁL k tomu, že nebude v souladu s exkluzivitou vzájemné spolupráce poskytovat pomoc jiným lyžařským školám nebo půjčovnám a v rámci možností jim neumožní vyhrazení prostor pro výuku. Stejně tak nepověří třetí osoby provizním prodejem svých časových jízdenek a bude poskytovat slevu na své časové jízdenky pouze cestovním kancelářím, které se zaváží spolupracovat výhradně se SKOL MAXem.

Smlouva mimo jiné ukládá společnosti SKOL MAX závazek k aktivní propagaci SKIAREÁLu, dodržování zásad bezpečnosti a provozních řádů vydaných SKIAREÁLEM a k výuce pouze na místech vyhrazených pro výuku začátečníků a mírně pokročilých (včetně podrobného popisu těchto prostor). Dále Smlouva zavazuje zajišťovat výhradní provizní prodej časových jízdenek SKIAREÁLu a poskytovat svým klientům v rámci výuky pouze časové jízdenky SKIAREÁLu.

Smlouva dále obsahuje ocenění vzájemných reklamních služeb. Reklamní služby poskytované SKIAREÁLEM společnosti SKOL MAX jsou oceněny na částku 365 000,- Kč ročně a reklamní služby poskytované SKOL MAXem společnosti SKIAREÁL na částku 800 000,- Kč ročně.

Z výpovědi účastníka řízení i zástupce lyžařské školy SKOL MAX dále vyplynulo, že 70 kusů poskytnutých časových jízdenek dle Smlouvy jsou tzv. celoroční přenositelné časové jízdenky, které mohou být používány kterýmkoliv instruktorem SKOL MAX. Běžné celosezónní časové jízdenky nejsou přenositelné, neboť musí být označeny fotografií a dalšími identifikačními údaji majitele. Provizní prodej časových jízdenek dle Smlouvy je zajišťován pouze pro klienty, kterým SKOL MAX nabízí tzv. balíček služeb, tj. např. vypůjčení lyží, poskytnutí jízdenek a výuka lyžování.

Společnost SKOL MAX společnosti SKIAREÁLu nehradí žádný paušální poplatek za oprávnění provozovat výuku lyžování na sjezdových tratích SKIAREÁLu, nehradí také žádné poplatky za Smlouvou vyhrazené prostory pro výuku začátečníků a za přednostní vstup na některá přepravní zařízení (vleky a lanovky). K tomu účastník řízení uvedl, že tato skutečnost vyplývá ze součinnosti lyžařské školy SKOL MAX a SKIAREÁLu, neboť SKOL MAX má propojení na zahraniční cestovní kanceláře (Dánsko, Holandsko, Německo) a zajišťuje příliv klientů do Špindlerova Mlýna a následně prodej služeb SKIAREÁLu. Jako další důvod uvedl existenci majetkového podílu SKIAREÁLu ve SKOL MAX a provádění dohledu na sjezdových tratích, který dle sdělení svědka, pana Martina Dunky ze společnosti SKOL MAX, spočívá v kontrole sjezdových tratí při ukončení provozu přepravních zařízení „šéfinstruktorem“ SKOL MAX. S ohledem na tyto skutečnosti nepovažuje SKIAREÁL za ospravedlnitelné požadovat po SKOL MAX placení poplatků, účastník řízení uvedl, cit.: „...poplatek po SKOL MAX nakonec není požadován i proto, že tento se v podstatě účastníku řízení vrací ve formě dividend.“

Další služby poskytované mezi společnostmi SKOL MAX a SKIAREÁL (vzájemná propagace oceněná dle Smlouvy, nákup časových jízdenek, pronájem movitých a nemovitých věcí a další jednorázové služby poskytnuté SKIAREÁLEM lyžařské škole SKOL MAX) jsou mezi oběma společnostmi vzájemně fakturovány.

Zástupce společnosti SKOL MAX pan Martin Dunka odlišně od účastníka řízení vypověděl, že SKOL MAX hradí SKIAREÁLu za pronájem ploch pro výuku začátečníků, za pronájem objektů a za jiné služby. Úřad si proto pro ověření této skutečnosti vyžádal od SKOL MAX všechny faktury za zimní sezónu 2002/2003 fakturované ze strany SKIAREÁLu. Z těchto faktur vyplynulo, že SKOL MAX hradila v sezóně 2002/2003 SKIAREÁLu za speciální úpravu nebo pronájem tratě dle individuálních požadavků, za pronájmy nebytových prostor a s tím související služby (vodné, stočné, telefony, teplo, atd.), za pronájmy movitých věcí (skiservis, stojany na lyže), za časové jízdenky, ubytování a poskytnuté služby (práce ve skiservisu). Žádná z předložených faktur se však netýkala plateb za pronájem vyhrazených ploch, což potvrdil při ústním jednání i účastník řízení.

B) Vývoj vztahů mezi SKIAREÁLEM a ostatními lyžařskými školami

Po roce 1997 začaly vznikat a působit v areálu Špindlerova Mlýna nové lyžařské školy. V současné době v lyžařském areálu Špindlerův Mlýn působí lyžařské školy společnosti YELLOW POINT, pana Jiřího Nováka, bytem Vrapická 48, Kladno, PSČ 272 03, pana Ing. Jaromíra Bařiny, bytem Npor. Loma 1405, Příbor, PSČ 742 58 a pana Roberta Mařase, bytem Labská 84, Špindlerův Mlýn, PSČ 543 51 (dále jen „lyžařské školy“). Tyto lyžařské školy neprovozovaly výuku zimních sportů na základě smluvního vztahu s účastníkem řízení a mimo jiné nepožívají práva přednostního vstupu na některé vleky a lanovky, nejsou jim poskytnuta vyhrazená místa pro výuku začátečníků a mírně pokročilých a není jim umožněn nákup přenositelných časových jízdenek.

Účastník řízení vypověděl, že dle jeho názoru začalo postupně docházet k narušení původně ujednaného řádu na sjezdových tratích. Z těchto důvodů učinil řadu pokusů tento stav napravit a činnosti na sjezdových tratích opět vtisknout řád, a proto nově vzniklé lyžařské školy na přelomu roku 1999/2000 kontaktoval. Dle výpovědí zástupců ostatních lyžařských škol však vyplývá, že první jednání o podmínkách setrvání lyžařských škol ve SKIAREÁLu proběhla až v sezóně 2001/2002 a jejich iniciátorem byl SKIAREÁL. Pouze pan Bařina vypověděl, že tato jednání inicioval sám.

Dle výpovědi účastníka řízení byl na jednáních vedených s lyžařskými školami opakovaně projednáván mechanismus, respektive způsob stanovení výše paušálního poplatku za umožnění lyžařským školám provozování výuky lyžování na sjezdových tratích SKIAREÁLu. Písemné návrhy dokládající průběh těchto jednání předložené Úřadu byly datovány v roce 2002.

Předložení návrhu smlouvy ostatním lyžařským školám předcházelo upozornění ze dne 18.1.2002 zaslané SKIAREÁlem lyžařské škole YELLOW POINT a lyžařské škole pana Roberta Mařase, že dle § 17 odst. 2 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, v platném znění (živnostenský zákon) provozují svoji podnikatelskou činnost na pozemcích, které má k užívání společnost SKIAREÁL, neoprávněně, neboť nemají užívací nebo vlastnické právo k objektům – sjezdovým tratím a dle tohoto zákona může být živnost provozována pouze na provozovnách, k nimž má podnikatel užívací nebo vlastnické právo (viz P 426/03 – str. 15). Lyžařská škola YELLOW POINT tuto interpretaci odmítla s poukazem na skutečnost, že sjezdové svahy nenaplnují pojmové znaky provozovny stanovené živnostenským zákonem (viz P 426/03 – str.16).

Po ústních jednáních byl lyžařským školám (mimo SKOL MAX) předložen návrh smlouvy, jehož cílem byla úprava vzájemných vztahů SKIAREÁLu a ostatních lyžařských škol v souvislosti s provozováním podnikatelské činnosti lyžařských škol na sjezdových tratích SKIAREÁLu (dále jen „Smlouva č. 1“).

V předloženém návrhu Smlouvy č. 1 se SKIAREÁL zavazuje umožnit lyžařské škole na svých sjezdových tratích výuku lyžování, zajistit úpravu sjezdových tratí pro výuku lyžování a zveřejnit, jaké lyžařské školy jsou oprávněny provozovat komerční výuku lyžování na jeho sjezdových tratích. Lyžařská škola se oproti tomu zavazuje dodržovat tzv. Pokyny pro užívání sjezdových tratí (dále jen „Pokyny“) vydané a schválené SKIAREÁlem, které jsou součástí Smlouvy č. 1 a jejichž obsahem jsou jednotlivé zásady chování lyžařů a snowboardistů na sjezdových tratích. Platné Pokyny (v platnosti od roku 2002) obsahují mimo jiné ustanovení, které bez písemného souhlasu vedení SKIAREÁLu zakazuje komerční výuku lyžování a SKIAREÁL si z důvodu zajištění bezpečnosti na sjezdových tratích a s ohledem na jejich kapacitu vyhrazuje právo regulovat počty subjektů provozujících komerční výuku lyžování. Při nerespektování tohoto zákazu si SKIAREÁL vyhrazuje právo vyloučit takového účastníka z přepravy, a to znehodnocením jízdenky lyžařského instruktora. Seznam subjektů oprávněných vyučovat lyžování na sjezdových tratích SKIAREÁLu je k nahlédnutí v pokladně lanové dráhy.

Dále Smlouva č. 1 stanoví požadavek, aby lyžařská škola byla členem Asociace profesionálních učitelů lyžování České republiky (APUL). Smlouva č. 1 je uzavírána na dobu určitou. V článku IV obsahuje Smlouva č. 1 ustanovení, kterým se lyžařská škola zavazuje platit SKIAREÁLu paušální poplatek na jednu lyžařskou sezónu, který se skládá z paušální částky 100 000,- Kč na lyžařskou školu jako celek a dále z paušální částky 100 000,- Kč při počtu učitelů lyžařské školy do 10 osob, 200 000,- Kč při počtu učitelů lyžařské školy do 20 osob anebo 300 000,- Kč při počtu učitelů lyžařské školy do 30 osob. Každou změnu v počtu učitelů se lyžařská škola zavazuje SKIAREÁLu oznámit a případně doplatit paušální částku. Teprve zaplacením paušálního poplatku nabývá Smlouva č. 1 účinnosti.

Na základě Smlouvy č. 1 nejsou lyžařské škole poskytnuta vyhrazená místa pro výuku začátečníků a mírně pokročilých, nejsou poskytovány přenositelné časové jízdenky a rovněž není poskytnut přednostní vstup na vleky a lanovky.

Vzhledem k tomu, že návrh Smlouvy č. 1 nebyl žádnou z lyžařských škol akceptován, předložil SKIAREÁL lyžařským školám nový návrh smlouvy (dále jen „Smlouva č. 2“). Tento návrh Smlouvy č. 2 je totožný s návrhem Smlouvy č. 1, pouze v článku IV. se liší ve výši poplatku za využívání sjezdových tratí. Poplatek je nově stanoven paušální částkou 100 000,- Kč na lyžařskou školu a dále částkou 10 000,- Kč za každého učitele lyžařské školy.

Lyžařské školy neakceptovaly ani návrh Smlouvy č. 2. V důsledku neuzavření předmětných smluv podal účastník řízení proti společnosti YELLOW POINT, spol. s r.o., panu Jiřímu Novákovi a panu Ing. Jaromíru Bařinovi žaloby u Okresního soudu v Trutnově o ochranu vlastnického práva. Tyto žaloby byly podány před skončením zimní sezóny v dubnu 2003. Žaloba proti panu Robertu Mařasovi podána nebyla s odůvodněním, že pan Mařas vyučuje zejména na vlastních pozemcích a sjezdové tratě SKIAREÁLu využívá v omezeném rozsahu. Po jednání s panem Jiřím Novákem došlo v jeho případě ke zpětvzetí žaloby.

C) Vyjádření účastníka řízení k návrhu Smlouvy č. 1 a č. 2

Účastník řízení svůj úmysl uzavřít smlouvy (Smlouvy č. 1 a č. 2) s ostatními lyžařskými školami zdůvodnil především potřebou zajištění bezpečnosti na sjezdových tratích, uvedl, cit.: „Instruktoři ostatních lyžařských škol nejsou poučeni, na kterých místech sjezdovky mohou vyučovat. Nemáme přehled, kde instruktoři ostatních lyžařských škol vyučují, zda to není např. na nebezpečných (např. úzkých) místech sjezdové trati.“ Dále sdělil, že cílem SKIAREÁLu nikdy nebylo a není „zbavit se konkurence“, neboť takový postup by byl v rozporu s jeho zájmy, když jako provozovatel sjezdových tratí a lanových drah má zájem, aby návštěvnost jeho zařízení byla co nejvyšší a zdůraznil, že výše uvedené lyžařské školy nadále na sjezdových tratích SKIAREÁLu provozovaly a provozují výuku lyžování a že podmínky a způsoby chování na sjezdových tratích byly pro všechny lyžařské školy nastaveny stejně. K požadavku na úhradu paušálního poplatku lyžařskými školami sdělil, že má být náhradou nákladů, které jsou spojeny s propagační činností SKIAREÁLu, s úpravou tratí a jako náhradu za to, že lyžařské školy užívají majetek SKIAREÁLu.

K otázce Úřadu, na základě jakých kritérií byla stanovena paušální částka požadovaná od lyžařských škol za užívání lyžařských tratí, účastník řízení sdělil, že byla stanovena, cit.: „Velikostí školy, počtem učitelů, ve srovnání s podílem na zisku SKOL MAX. Od ostatních lyžařských škol jsme chtěli získat poměrnou částku vzhledem k jejich velikosti, která odpovídala našemu podílu ze zisku SKOL MAX.“

K otázce Úřadu, proč byly lyžařským školám nabídnuty horší smluvní podmínky než společnosti SKOL MAX, účastník řízení uvedl, že výhody pro lyžařskou školu SKOL MAX byly získány po dlouhodobé spolupráci a pokud by se spolupráce s ostatními lyžařskými školami osvědčila, je možné s nimi jednat o poskytnutí obdobně výhodných podmínek. V mezidobí, než lyžařské školy výhodné podmínky získají, by měly působit na základě smluv předložených SKIAREÁLem.

S ohledem na skutečnost, že účastník řízení uváděl jako hlavní důvod úsilí o uzavření smluv s lyžařskými školami zajištění bezpečnosti na sjezdových tratích, zjišťoval Úřad, zda se společnost SKIAREÁL pokusila uzavřít smlouvu s ostatními lyžařskými školami alespoň v omezeném rozsahu, zejména v části upravující podmínky provozu na sjezdových tratích. K tomu účastník řízení uvedl, že o dílčích částech smlouvy (Smlouvy č. 1 a č. 2) nebylo jednáno a dosud se jednalo pouze o smlouvách jako celku.

Účastník řízení dále sdělil, že v rámci jednání o smluvních podmínkách byly ze strany některých lyžařských škol vznášeny požadavky, které SKIAREÁL neakceptoval. Lyžařské školy požadovaly např. uzavření smlouvy na delší dobu než na jednu sezónu (min. 5 let), slevu na časové jízdenky pro instruktory, případně jejich přenosnost, poskytnutí tzv. čipových karet, provizní prodej časových jízdenek, přednost pro instruktory s klienty na sekundárních dopravních zařízeních a také vyhrazené prostory pro svou výuku začátečníků. Tyto prostory, které je možné na sjezdových tratích SKIAREÁLu možné poskytnout, má dle Smlouvy smluvně vyhrazena lyžařská škola SKOL MAX. Další takový prostor ve SKIAREÁLu z důvodu bezpečnosti uživatelů nelze vyhradit. Uvedeným požadavkům nemohl účastník cit.: „...vyhovět buď z technických důvodů, nebo proto, že by to odporovalo dosud ustáleným pravidlům, které SKIAREÁL zavedl a ctí“.

D) Vyjádření svědků k průběhu jednání se SKIAREÁlem ve věci Smluv č. 1 a č. 2

Za účelem zjištění skutečného stavu věci provedl Úřad několik výslechů svědků - zástupců lyžařských škol provozujících pravidelně výuku lyžování na sjezdových tratích společnosti SKIAREÁL, během nichž se mimo jiné dotazoval na průběh jednání se společností SKIAREÁL ve věci návrhů Smlouvy č. 1 a č. 2.

Svědek, pan Jiří Novák, majitel lyžařské školy podnikající ve Špindlerově Mlýně od roku 1998, k průběhu jednání sdělil, cit.: „V roce 2001 SKIAREÁL požadoval zprůhlednit výuku lyžování na jejich tratích a požadoval finanční úhradu za působení lyžařské školy v areálu. Navrhl jsem poplatek 10 000 Kč za jednoho instruktora s podmínkou prodloužení smlouvy na další léta při zachování této částky a možností používání vyhrazených částí pro začátečníky. Další moje podmínka byla, že dojde k domluvě s konkurenčními lyžařskými školami, aby tyto podmínky neplatily pouze pro mě. Bývalý ředitel SKIAREÁLu pan Keberle mé návrhy přijal, ale po selhání jednání s ostatními lyžařskými školami, které nechtěly finanční částku zaplatit, nedošlo k podepsání smlouvy. Na podzim 2002 mě kontaktoval právník SKIAREÁLu, pan Slovenský a předložil mi návrh smlouvy, podle které bych měl uhradit SKIAREÁLu paušální částku 100 000 Kč plus za každých 10 učitelů dalších 100 000 Kč za sezónu. Ovšem tato smlouva neumožňovala využívat vyhrazené části sjezdovky pro začátečníky, nezajišťovala další zvýhodněné podmínky, např. přednost na vlecích a lanovkách, které má SKOL MAX, případně přenositelnost permanentek mezi instruktory. Smlouvu jsem nepřijal, navrhl jsem opět paušální částku 10 000 Kč za učitele. Můj návrh nebyl přijat a SKIAREÁL mi opět navrhl stejnou smlouvu, ve které snížil finanční obnos na 180 000 Kč (pozn. Úřadu dle Smlouvy č. 2 paušální částka 100 000,- plus 80 000 za 8 instruktorů.) Tento návrh jsem opět nepřijal a vyvolal jsem další jednání, ve kterém jsem navrhl neplatit paušální poplatek, ale 40 % z mého zisku (výnos mínus plat učitele). Toto poslední jednání proběhlo v únoru 2003 a výsledek byl, že ředitel SKIAREÁLu pan Beran souhlasil s tímto návrhem. Ovšem na jaře 2003 jsem byl předvolán na základě žaloby SKIAREÁLu k soudu (žaloba na ochranu vlastnického práva). Inicioval jsem opět další setkání, na kterém jsem opět navrhl 40 % vyrovnání. Na základě tohoto jednání SKIAREÁL stáhl žalobu a bylo mi přislíbeno uzavření smlouvy, tzn. že k dnešnímu dni 18.11.2003 je jednání mezi SKIAREÁlem a mojí lyžařskou školou otevřené.“

Pan Jiří Novák dále sdělil, že k písemné dohodě zatím nedošlo a současný nejistý právní stav mu omezuje a znemožňuje podnikání, neboť si nemůže nasmlouvat klienty např. přes cestovní kanceláře, protože nemá jistotu, že budu moci nadále podnikat. Rovněž nemůže přizpůsobit stav učitelů pro příští sezónu a zajistit pro ně ubytování. V neposlední řadě ho omezuje v podnikání nemožnost využívat vyhrazené prostory pro začátečníky obsazené

SKOL MAX, který nedovolí ostatním lyžařským školám tyto prostory používat. Je mu rovněž zabránováno ve vjezdu do SKIAREÁLu autem, přičemž SKOL MAX má možnost vjezdu k sjezdovým tratím, popř. na parkoviště SKIAREÁLu jak auty, tak mikrobusy. K dotazu Úřadu, zda existuje ve SKIAREÁLu nějaký jiný prostor vhodný pro výuku začátečníků než je prostor využívaný SKOL MAXem, svědek odpověděl, že se dají najít i další použitelná místa, ale využívá je pouze lyžařská škola SKOL MAX a s pomocí skipatroly SKIAREÁLu ostatní lyžařské školy z těchto prostor vykazují. Lyžařská škola pana Nováka zajišťovala proto v loňské sezóně výuku začátečníků na vlastním pronajatém svahu.

Svědek, pan Robert Mařas, provozuje výuku lyžování od roku 1997. V katastrálním území Špindlerův Mlýn vlastní 2 lyžařské vleky a výuku lyžování provozuje zejména na svých pozemcích. Na sjezdových tratích SKIAREÁLu vyučuje pouze příležitostně. K jednání se společností SKIAREÁL sdělil, cit.: „Jednání byla zahájena dne 18.1.2002 (viz str. 51 spisu). Iniciativa vzešla ze strany Advokátní kanceláře JUDr. Slovenského...; ...Následovala písemná korespondence, návrhy smluv ze strany SKIAREÁLu a návrhy mé adresované SKIAREÁLu. V jednotlivých návrzích se podmínky měnily. Šlo o vyšší finanční částky. Původní výše finanční částky za provozování lyžařské školy na pozemcích SKIAREÁLu byla 100 000 Kč paušálně za lyžařskou školu za sezónu plus dalších 100 000 Kč za každých 10 učitelů. Pozdější návrh byl 100 000 Kč paušál ročně plus 10 000 Kč za každého učitele lyžařské školy. Já jsem částku odmítl, protože i tento návrh byl pro mě finančně neúnosný. Já jsem navrhoval ve svých návrzích napřed 5 000 Kč za učitele na sezónu a jelikož toto nebylo akceptováno, tuto částku jsem zvýšil na 10 000 Kč za učitele na sezónu. Suma požadovaná SKIAREÁLEM téměř převyšuje možný výdělek lyžařské školy na pozemcích SKIAREÁLu. Žaloba na ochranu vlastnického práva na mě podána nebyla, v současné době jsem výuku ve SKIAREÁLu omezil na minimum.”

Svědek, pan Aleš Kočí, jednatel společnosti YELLOW POINT, vypověděl, že YELLOW POINT působí ve Špindlerově Mlýně přibližně od roku 1995, zpočátku jako volné sdružení fyzických osob – Yellow Stings (cca 5 osob). Když v roce 1997 vznikala společnost SKOL MAX, nebyla členům sdružení Yellow Stings nabídnuta spolupráce. V roce 1999 byla potom založena společnost YELLOW POINT, spol. s.r.o., která pokračuje v činnosti sdružení, v současnosti zaměstnává ... (obchodní tajemství) instruktorů. Svědek k jednáním se SKIAREÁLEM sdělil, že k první písemné korespondenci došlo 18.1.2002 dopisem SKIAREÁLu (viz P 426/03 - str.15 spisu), ale již předtím byli jejich instruktoři na svazích verbálně napadáni. Před výše uvedeným datem nebyla společnost YELLOW POINT vyzvána ke smluvní úpravě působení ve SKIAREÁLu a rovněž z její strany nebyly činěny obdobné kroky, protože se nedomnívali, že je nutné tuto situaci smluvně upravovat. Svědek dále uvedl, že cit.: „Na základě zmíněného dopisu jsem měl osobní jednání s bývalým ředitelem SKIAREÁLu p. Kebrlem, se současným ředitelem SKIAREÁLu p. Beranem a s advokátem SKIAREÁLu JUDr. Slovenským, kde jsem jim sdělil, že si nemyslím, že by naše lyžařská škola působila na sjezdových tratích neoprávněně. Účelem jednání nebyla ze strany SKIAREÁLu snaha se dohodnout o vzájemných vztazích, ale jednání bylo vedeno formou vyhrožování, že z prostor SKIAREÁLu budeme násilně vyhoštěni za pomoci bezpečnostní agentury. Na zmíněný dopis jsme ještě předtím reagovali dopisem z 28.1.2002, ve kterém jsme vyjádřili ochotu jednat o vzájemné spolupráci (viz P 426/03 - str. 16 spisu). V listopadu 2002 nám byl na základě naší telefonické žádosti zaslán návrh smlouvy upravující naši spolupráci (viz P 426/03 – str. 17-19 spisu). Na smlouvu jsme reagovali ihned 8.11.2002 dopisem, myslíme si, že podmínky smlouvy jsou likvidační a nic nám nenabízí. V tomto dopise jsme nabídli částku 40 000 Kč ročně v rámci dobrých vztahů. Navržená smlouva neobsahuje žádná protiplnění ze strany SKIAREÁLu (přednostní vstup na vleky, sleva na

permanentky, vyhrazené prostory pro začátečníky) a ani po ústním jednání nám nebyly přislíbeny, bylo mi řečeno, že jakožto spoluvlastníci SKOL MAXu bude SKIAREÁL podporovat tuto lyžařskou školu. Dopisem z 11.12.2002 jsme reagovali na změněný návrh smlouvy, změna se týkala finanční úhrady, v podstatě však pro nás tato změna nebyla citelná. Následovalo několik osobních jednání s vedením SKIAREÁLu, která se týkala úpravy obchodních vztahů, ale nic se neměnilo, tak jsme dopisem z 27.1.2003 podali návrh na změny – požadavek na permanentky, přednostní vstup, atd. za určitou úhradu, ústně jsme jim dále nabídli reklamu např. na internetu, atd. Po té byla 22.4.2003 podána na naši společnost žaloba na ochranu vlastnického práva.“

Svěděk dále uvedl, že v rámci jednání se společností SKIAREÁL a v návrzích smluv nebyl ze strany SKIAREÁLu zájem řešit otázky bezpečnosti a podmínek účasti výuky v prostorách SKIAREÁLu, ale šlo především o snahu vyloučit lyžařskou školu YELLOW POINT z působení na sjezdových tratích společnosti SKIAREÁL. Společnost YELLOW POINT je ochotna platit poplatek v případě poskytnutí protiplnění, např. přednostních vstupů na vleky, vyhrazeného prostoru pro začátečníky, atd., nicméně výše uvedené jí nabídnuto nebylo. Na otázku Úřadu, zda existuje na sjezdových tratích SKIAREÁLu nějaký jiný prostor vhodný pro výuku začátečníků, než je prostor využívaný SKOL MAXem, svědek odpověděl, že existuje a že se jej snaží využívat. Dále uvedl, že z důvodů problémů s výukou začátečníků v prostorách SKIAREÁLu si společnost YELLOW POINT pronajala pro tuto výuku cvičný svah s vlekem na vzdálenějším místě od lyžařského areálu, což jí přináší zvýšené finanční náklady s přepravou klientů a organizační problémy. Velká část výuky začátečníků se odehrává mimo sjezdové tratě SKIAREÁLu. K volnému vjezdu a dopravě klientů ke sjezdovým tratím svědek uvedl, že u areálu Medvědin je veřejné placené parkoviště, na kterém parkuje bez problémů, vjezd do areálu Svatý Petr je však jen na zvláštní povolení od SKIAREÁLu, které lyžařské škole YELLOW POINT nebylo i přes její žádost uděleno. Společnost SKOL MAX má vjezd do areálu Svatý Petr umožněn. Závěrem svědek sdělil, že YELLOW POINT se zaměřuje především na individuální výuku (do 5 osob na 1 instruktora), která pokrývá cca 70 % její celkové výuky.

Svěděk, pan Ing. Jaromír Bařina, začal podnikat v sezóně 1998/1999 pod jménem H-SKI. Později došlo k přejmenování školy na SUN-SKI School, v současnosti se lyžařská škola jmenuje SUN Ski&board school a je součástí Asociace profesionálních lyžařských škol (APLŠ), která ve formě franchisingu sdružuje kolem 20 lyžařských škol. Svědek se vyjádřil k průběhu jednání se SKIAREÁLEM a sdělil, že k prvnímu jednání s ředitelem SKIAREÁLu panem Kebrlem došlo v lednu 2002, přičemž již dříve, v sezóně 1999/2000, docházelo k verbálním sporům na svahu ohledně místa výuky instruktorů. Svědek uvedl, že jednání s bývalým ředitelem SKIAREÁLu sám inicioval, protože chtěl zabránit vzniku sporů a narušování výuka své lyžařské školy. V rámci jednání navrhl platbu přiměřené částky, o konkrétní sumě však jednáno nebylo a ředitel Kebrle navrhl jako platbu procentuální částku z tržeb. Pan Bařina požadoval jako protiplnění slevy na sezónní permanentky pro instruktory, 2 čipové permanentky, přednostní vstupy a vyhrazená místa. Z jeho požadavků mu byly přislíbeny toliko 2 čipové permanentky. Svědek dále sdělil, cit.: „Smlouva uzavřena nebyla s tím, že bude následovat jednání se všemi lyžařskými školami. Další schůzka se uskutečnila v únoru 2002, kdy s vedením SKIAREÁLu jednala každá lyžařská škola zvlášť. Na této schůzce jsem v podstatě zopakoval stejné požadavky, konkrétní suma opět nebyla navržena s tím, že nás budou kontaktovat během února. Nikdo se neozval. Další kontakt jsem vyvolal opět já, po sezóně jsem volal řediteli Beranovi, který mi řekl, že o všem budeme včas informováni. Protože se nic nedělo, znovu jsem telefonoval v září, kdy mi bylo řečeno, že se připravuje smlouva, s jejímž návrhem budeme seznámeni. Zhruba koncem října mi přišel

návrh smlouvy, která obsahovala ustanovení o požadované částce – paušál 100 000 Kč plus 100 000 Kč za každých 10 instruktorů. ... tato smlouva byla ekonomicky nepřijatelná. Celá částka byla splatná před začátkem sezóny, i když samozřejmě nebylo jasné, zda bude vůbec sníh. Jako protiplnění měla být možnost výuky mé lyžařské školy v prostorách SKIAREÁLu, s výjimkou prostor pro začátečníky, které měl vyhrazeny SKOL MAX. K tomuto návrhu jsem se písemně vyjádřil v tom smyslu, že takovou částku nemohu přijmout a očekáváme další návrhy. SKIAREÁL se ozval až v prosinci 2002, informoval nás o termínu, do kdy máme podepsat smlouvu, abychom mohli v nadcházející sezóně provádět výuku na svazích SKIAREÁLu. Na toto jsem nepřistoupil. V lednu 2003 mi byl na jednání předložen nový návrh s paušální částkou 100 000 Kč plus 10 000 Kč za každého instruktora. Tento návrh pro mě byl opět ekonomicky nepřijatelný. Bylo mi řečeno, že mám podat svůj návrh, kolik jsem ochoten zaplatit a co požaduji. Já jsem navrhl částku 50 000 – 100 000 Kč za sezónu, s tím, že však požaduji adekvátní protiplnění - slevu na permanentky pro instruktory, přenosné permanentky, čipové karty, přednost na sekundárních vlečích, provizní prodej permanentek v mé kanceláři. Během jednání ředitel SKIAREÁLu prohlásil, že se nesmíme divit tomu, že své lyžařské škole dává lepší podmínky než ostatním lyžařským školám. ... V únoru 2003 jsem telefonoval řediteli SKIAREÁLu, který mi řekl, že představenstvo všechny naše návrhy zamítlo a že nás dále budou informovat. Žádný kontakt už neproběhl, na jaře 2003 na nás byla podána žaloba na ochranu vlastnického práva. Od té doby žádné další kontakty neproběhly.” Na otázku Úřadu, zda existuje na sjezdových tratích SKIAREÁLu nějaký jiný prostor vhodný pro výuku začátečníků než je prostor využívaný lyžařskou školou SKOL MAX, svědek odpověděl, že se domnívá, že neexistuje a že začátečníky učí na vlastním pronajatém svahu. Pokud se jedná o možnost volného vjezdu a dopravu klientů do jednotlivých areálů v oblasti Špindlerova Mlýna, svědek uvedl, že v lyžařském areálu Medvědin je veřejné placené parkoviště a na parkoviště u lyžařského areálu Svatý Petr mu nebyl společností SKIAREÁL povolen vjezd.

Z výpovědi dotázaných svědků vyplynulo, že svahy, které mají lyžařské školy pronajaté pro výuku začátečníků mimo sjezdové tratě SKIAREÁLu, jsou cvičné svahy pro základní výuku začátečníků a nedosahují parametrů sjezdových tratí provozovaných SKIAREÁLEM. Lyžařské školy však poskytují i výuku mírně pokročilým a pokročilým lyžařům, a tudíž pro výuku lyžování potřebují využívat i vhodné sjezdové tratě, které provozuje SKIAREÁL.

Úřad se dále všech svědků dotázal, zda jsou obeznámeni s Pokyny pro užívání sjezdových tratí vydanými společností SKIAREÁL a zda je dodržují. Všichni svědkové shodně vypověděli, že je znají a dodržují s výjimkou ustanovení, které povoluje komerční výuku lyžování pouze se souhlasem společnosti SKIAREÁL.

Z výpovědí zástupců lyžařských škol dále vyplynulo, že jejich instruktoři mají minimální povinnou kvalifikaci „APUL C“ od Asociace profesionálních učitelů lyžování (dále jen „APUL“), případně minimální povinnou kvalifikaci instruktor lyžování C, udělovanou Asociací profesionálních lyžařských škol (obdoba „APUL C“) (pozn. Úřadu licence opravňující držitele k provozování komerční výuky lyžování). Jen pan Jiří Novák uvedl, že pro instruktory, kteří nemají kvalifikaci APUL, pořádá vlastní školení.

Zástupci všech lyžařských škol rovněž uvedli, že mají možnost si nasmlouvat klienty ze zahraničí, v důsledku čehož jsou schopny zajišťovat a také zajišťují příliv zákazníků pro SKIAREÁL. Svědci se vyjádřili také k postupu při úrazu na sjezdových tratích. Dle jejich výpovědí jsou instruktoři všech lyžařských škol proškoleni v poskytování první pomoci, jsou

vybaveni mobilními telefony a při jakémkoliv úrazu na svahu poskytují bezprostřední pomoc a zabezpečení místa úrazu a prostřednictvím mobilních telefonů kontaktují buď kancelář svojí lyžařské školy nebo přímo Horskou službu.

K posouzení možné úrazovosti způsobené výukou lyžování si Úřad vyžádal informace od Horské služby České republiky, oblast Krkonoše. K dotazu Úřadu, jaký podíl na celkovém počtu úrazů tvoří úrazy zapříčiněné lyžařskými školami při výuce lyžování, sdělili, že úrazová statistika Horské služby nesleduje podíl zavinění lyžařskými školami či jejich lyžařskými instruktory. V rámci předběžného šetření však Úřad získal vyjádření Horské služby České republiky, oblast Krkonoše vyžádané společností YELLOW POINT k činnosti jejich lyžařských instruktorů na sjezdových tratích SKIAREÁLU, zejména co se týká bezpečnosti provozu (viz P 426/03 - str. 27 spisu). Pan Klepš, pracovník Horské služby v tomto vyjádření konstatuje, cit.: „1. nemáme hlášeny žádné nehody způsobené pochybením Vašich lyžařských instruktorů na sjezdových tratích, 2. myslím si, že spolupráce mezi členy Horské služby a Vašimi instruktory přispívá k rychlému vyřešení nehody nebo úrazu na sjezdových tratích, neboť instruktoři jsou odborně vyškoleni (první pomoc, pravidla pohybu na sjezdových tratích atd.) a mají zkušenosti s místními podmínkami.“

Vymezení relevantního trhu

Pro posouzení jednání účastníka řízení je třeba vymezit relevantní trh, na kterém se projevují účinky jednání účastníka řízení. Trh je obecně místem, kde se střetává nabídka s poptávkou. Relevantní trh je potom ve smyslu § 2 zákona trh zboží, které je z hlediska své charakteristiky, ceny a zamýšleného použití shodné, porovnatelné nebo vzájemně zastupitelné, a to na území, na němž jsou soutěžní podmínky dostatečně homogenní a zřetelně odlišitelné od sousedících území. Z hlediska času se relevantní trh zkoumá pouze v případě, kdy jsou v konkrétním čase či období soutěžní podmínky výrazně odlišné než v obdobích ostatních.

V předmětném řízení je posuzován vztah provozovatele lyžařských tratí a provozovatelů lyžařských škol působících ve Špindlerově Mlýně. Výuka zimních sportů, zejména výuka sjezdového lyžování a snowboardingu, se provádí v zimní sezóně na lyžařských sjezdových tratích vybavených vleky nebo lanovkami. Provozovatelem sjezdových tratí, vleků a lanovek v oblasti Špindlerova Mlýna je společnost SKIAREÁL. Při definování věcně relevantního trhu Úřad vycházel ze skutečnosti, že jako tzv. sjezdové tratě se označují svahy udržované a upravované pro sjezdové lyžování, případně snowboarding a doplněné zařízeními pro přepravu lyžařů jako jsou vleky a lanovky. Z těchto důvodů vymezil Úřad relevantní trh **po stránce věcné jako trh provozování lyžařských sjezdových tratí, vleků a lanovek.**

V Krkonoších existují tři významné oblasti sjezdového lyžování – Špindlerův Mlýn, Harrachov a Pec pod Sněžkou. Vzdálenost posledních dvou uvedených lyžařských areálů je cca 30 – 40 km od Špindlerova Mlýna. V blízkosti Špindlerova Mlýna se nachází jeden z menších areálů – lyžařský areál Herlíkovice, vzdálený od Špindlerova Mlýna cca 10 km. Tyto areály nejsou s lyžařským areálem Špindlerův Mlýn propojeny vleky a na svá přepravní zařízení, jako jsou lanovky a vleky vystavují vlastní časové jízdenky. Klienti jsou tedy při rekreačním lyžování i při výuce lyžování vázáni k určitému areálu zakoupenou časovou jízdenkou. Z výpovědí svědků z řad lyžařských škol, včetně lyžařské školy SKOL MAX, vyplynulo, že klienti ubytovaní a rekreující se v určitém středisku poptávají výuku lyžování v místě ubytování, cit.: „Když někdo přijede do Špindlerova Mlýna, tak samozřejmě nepojede

lyžovat jinam...“ (viz str. 45 spisu) a naopak, cit.: „...Klienti z jiných lyžařských středisek nejezdí za výukou lyžování do Špindlerova Mlýna.“ (viz str. 49 spisu). Lyžařské školy mají také v daném středisku infrastrukturu nutnou pro poskytování svých služeb - kanceláře, půjčovny, poskytují servis lyží, mají navázané kontakty s ubytovacími zařízeními, které jim zprostředkovávají klienty apod. Vybudování takového zázemí v jiném středisku by přineslo velké vstupní finanční náklady a umožnilo by nabízet výuku lyžování opět pouze klientům daného střediska. Provoz lyžařských škol je tak vázán na oblast, ve které působí. (viz P 426/03 - str. 11 spisu).

Vzhledem k výše uvedenému tak Úřad vymezil pro účely tohoto správního řízení relevantní trh **po stránce geografické** jako **trh lokální**, a to jako **lyžařský areál Špindlerův Mlýn**. Území tohoto areálu je specifikováno jednotlivými sjezdovými tratěmi: sportovní areál Svatý Petr, sportovní areál Medvědin, sjezdové tratě Labská, Hromovka, Davidovy Boudy, Krakonoš, Stoh, Horal, Slovan, Slavie, Hotel Harmony, Vojenská zotavovna Špindlerovka, Vojenská zotavovna Bedřichov (viz mapa - str. 198 a str. 82 spisu). V následující tabulce jsou uvedeny parametry jednotlivých sjezdových tratí a jejich provozovatelé:

Sjezdová trať	Obtížnost tratě	Délka tratě (v metrech)
SKIAREÁL		
Sportovní areál Svatý Petr	modrá sjezdovka (č. 2a)	2700 m
	červená sjezdovka (č. 3a)	1950 m
	červená sjezdovka (č. 3b)	2150 m
	černá sjezdovka (č. 4)	550 m
Sportovní areál Medvědin	černá sjezdovka (č. 11)	1000 m
	červená sjezdovka (č. 12a)	2300 m
	červená sjezdovka (č. 12b)	1100 m
	modrá sjezdovka (č. 13a)	1300 m
	modrá sjezdovka (č. 13b)	2100 m
	modrá sjezdovka (č. 14)	300 m
Labská	červená sjezdovka (č. 15)	1500 m
Hromovka	červená sjezdovka (č. 1)	1260 m
	červená sjezdovka (č. 2b)	550 m
Davidovy Boudy	červená sjezdovka (č. 10)	1500 m
Krakonoš	červená sjezdovka (č. 8)	700 m
	modrá sjezdovka (č. 9)	750 m
Horal	modrá sjezdovka (č. 6)	300 m
Slovan	modrá sjezdovka (č. 7)	250 m
OSTATNÍ		
Stoh	červená sjezdovka (č. 5a)	600 m
	černá sjezdovka (č. 5b)	750m
Slavie	červená sjezdovka (č. 16)	350 m
Hotel Harmony Vojenská zotavovna Špindlerovka Vojenská zotavovna Bedřichov	bez označení	-----

Pozn. Úřadu: obtížnost tratě: modrá sjezdovka – lehká, červená sjezdovka – střední, černá sjezdovka – těžká.

V oblasti, která je geograficky vymezena výše uvedenými sjezdovými tratěmi se mohou vyskytovat rovněž další lyžařské svahy. Tyto svahy však mají pouze charakter „cvičných louček“ a nedosahují parametrů plnohodnotných sjezdových tratí.

Z hlediska časového jde o trh sezónní vymezený obdobím tzv. zimní lyžařské sezóny, která trvá přibližně od listopadu do dubna v závislosti na sněhových podmínkách daného roku.

Na výše vymezeném relevantním trhu působí kromě společnosti SKIAREÁL rovněž další subjekty provozující lyžařské sjezdovky, vleky a lanovky, pro určení postavení účastníka řízení na předmětném relevantním trhu byli zohledněny následující společnosti: SKI KLUB Špindl spol. s r.o. – sjezdová trať Stoh, Hotel Harmony, Vojenská zotavovna Špindlerovka, TJ Slavie Hradec Králové, Vojenská zotavovna Bedřichov.

Společnost SKI KLUB Špindl spol. s r.o. provozující sjezdovou trať Stoh s přepravní kapacitou 1 100 osob za hodinu, délkou cca 1200 metrů, uvedla, že její podíl na provozování sjezdových tratí, vleků a lanovek v lyžařském areálu Špindlerův Mlýn je cca 1/20, tj. 5 % (viz str. 82 spisu). Podobně také Turistické informační centrum Špindlerův Mlýn (oficiální informační zdroj města) Úřadu sdělilo, že kromě společnosti SKIAREÁL provozuje lyžařské sjezdové tratě pouze SKI KLUB Špindl spol. s r.o. a dále existuje několik malých vleků, které často provozují některé boudy na hřebenech Krkonoš pouze pro své ubytované hosty. Dle Turistického centra je tedy SKIAREÁL hlavním a téměř jediným provozovatelem sjezdových tratí na území města Špindlerův Mlýn. Dle kvality, kapacity i délky sjezdových tratí odhaduje Turistické centrum podíl SKIAREÁLu cca 99 % ve významu a kvalitě lyžařských zařízení ve Špindlerově Mlýně (viz str. 197 spisu). Z veřejně dostupných informací bylo zjištěno, že SKIAREÁL provozuje cca 25 km sjezdových tratí a 75 km běžeckých tratí, 4 lanové dráhy a 10 vleků s přepravní kapacitou 18 000 osob za hodinu, nabízí možnost večerního lyžování, umělé zasněžování, strojovou úpravu tratí, snowboard park - U rampu, což odpovídá i údajům ve výše uvedené tabulce a v mapě (viz mapa – str. 198 spisu). Dle vyjádření účastníka řízení vleky Hotelu Harmony, Vojenské zotavovny Špindlerovky, Vojenské zotavovny Bedřichov a vleky Stoh, Slavie, Slovan, Horal mají velmi malou kapacitu (viz str. 205 spisu). Z uvedeného vyplývá, že celkový podíl společnosti SKIAREÁL na relevantním trhu překračuje 90 %.

Podle ustanovení § 10 odst. 1 ZOHS má dominantní postavení na trhu soutěžitel nebo společně více soutěžitelů (společná dominance), kterým jejich tržní síla umožňuje chovat se ve značné míře nezávisle na jiných soutěžitelích nebo spotřebitelích. Podle odstavce 2 téhož ustanovení ZOHS tržní sílu dle odstavce 1 Úřad zjišťuje podle hodnotového vyjádření zjištěného objemu dodávek nebo nákupu na trhu daného zboží (tržní podíl) dosaženého soutěžitelem nebo soutěžiteli se společnou dominancí v období, které je zkoumáno podle tohoto zákona a podle dalších ukazatelů, zejména podle hospodářské a finanční síly soutěžitelů, právních nebo jiných překážek vstupu na trh pro další soutěžitele, stupně vertikální integrace soutěžitelů, struktury trhu a velikosti tržních podílů nejbližších konkurentů. Není-li dle výše uvedených ukazatelů prokázáno opak, má se za to, že dominantní postavení nezaujímá soutěžitel nebo soutěžitelů se společnou dominancí, kteří ve zkoumaném období dosáhli menší než 40% tržní podíl.

V případě společnosti SKIAREÁL vzal Úřad v úvahu jednak vysoký tržní podíl SKIAREÁLu na lokálním trhu (vymezený výše – více než 90 %), jednak přihlédl k tomu, že společnost SKIAREÁL je jedním z nejvýznamnějších středisek zimních sportů v celé České republice, což dokládá rovněž skutečnost, že v roce 2002 byla v kategorizaci středisek

úspěšně vyhodnocena jako TOP středisko ČR a toto ohodnocení získala jako jediná v České republice. Jedná se tedy bezesporu o soutěžitele s vysokým podílem na relevantním trhu, který je provozovatelem významného sportovního střediska se silným finančním postavením. Na základě těchto skutečností považuje Úřad za nesporné, že společnost SKIAREÁL **na trhu provozování lyžařských sjezdových tratí, vleků a lanovek v lyžařském areálu Špindlerův Mlýn zastává dominantní postavení ve smyslu ustanovení § 10 odst. 1 ZOHS**. Obdobně z rozhodovací praxe Evropské komise, Soudu první instance a Evropského soudního dvora vychází z toho, že tržní podíly nad 75 % lze samy o sobě pokládat za důkaz dominantního postavení, viz. rozhodnutí Evropského soudního dvora, případ 85/76 Hoffmann-La Roche.

Vzhledem ke skutečnosti, že jednání účastníka řízení je způsobilé ovlivnit rovněž aktivity lyžařských škol v areálu Špindlerova Mlýna, zabýval se Úřad rovněž vymezením trhu, na kterém tyto lyžařské školy působí. Jak již bylo výše řečeno, lyžařské školy nabízí výuku zimních sportů, zejména sjezdového lyžování a snowboardingu. Tato výuka je realizována v zimní sezóně na lyžařských sjezdových tratích vybavených vleky nebo lanovkami v oblasti, kde má lyžařská škola své zázemí. Výuku zimních sportů mohou provozovat na základě živnostenského listu jednotlivé fyzické osoby či ji mohou do svého předmětu podnikání zahrnout i právnické osoby. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem vymezil Úřad sekundární trh – z věcného hlediska jako trh výuky zimních sportů, z hlediska geografického územím lyžařského areálu Špindlerův Mlýn a z hlediska časového trhem sezónním, tj. zimní lyžařskou sezónou.

Skutková a právní posouzení

Dle § 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, tento zákon upravuje ochranu hospodářské soutěže na trhu výrobků a služeb (proti jejímu vyloučení, omezení, jinému narušení nebo, za podmínek stanovených tímto zákonem, jejímu ohrožení (dále jen „narušení“) dohodami soutěžitelů, zneužitím dominantního postavení soutěžitelů, nebo spojením soutěžitelů.

Pro právní posouzení jednání účastníka řízení jsou rozhodující ustanovení § 11 zákona, ve kterých je obsažen zákaz zneužívání dominantního postavení na újmu jiných soutěžitelů nebo spotřebitelů. Při posuzování dominantního postavení je třeba důsledně rozlišovat mezi samotnou existencí dominantního postavení na relevantním trhu, které nemá samo o sobě protisoutěžní, respektive protiprávní charakter, a to zejména v situaci, kdy bylo dosaženo v řádném konkurenčním boji, a mezi zneužíváním dominantního postavení na újmu jiných soutěžitelů a spotřebitelů, které má charakter zneužití účasti v hospodářské soutěži a je správním deliktem v režimu soutěžního zákona.

Soutěžitel, který se nachází v dominantním postavení na relevantním trhu má povinnost dbát zvýšené opatrnosti, aby svým jednáním nenarušil soutěž a nedopustil se tak správního deliktu zneužívání dominantního postavení ve smyslu § 11 zákona, kterého se pojmově může dopustit právě jen soutěžitel v dominantním postavení. Standart požadavků, které jsou na takového soutěžitele kladeny je tedy nutně vyšší, což je dáno důrazem na tvorbu a ochranu soutěžního prostředí. Podobně je tomu i v rozhodovací praxi orgánů ES, ke které Úřad podpůrně přihlíží. Například v rozhodnutí Evropského soudního dvora, případ 322/81, NV Nederlandsche Banden Industrie Michelin v Commission of the European Communities je uvedeno, cit.: „Zjištění, že je podnik v dominantním postavení není samo o sobě rekriminací, ale znamená, že bez ohledu na důvody tohoto postavení, má tento podnik zvláštní odpovědnost v tom, aby svým chováním nenarušil transparentnost soutěže na společném trh.“

Úřad dále považuje za nutné zdůraznit, že soutěžiteli v dominantním postavení na trhu je obecně kladena povinnost jednat vůči ostatním soutěžitelům a spotřebitelům na nediskriminačním základě, tedy chovat se v obdobných případech obdobným způsobem. Jednání soutěžitele, který nerespektuje takto stanovený požadavek, je zneužitím dominantního postavení za předpokladu, že pro takové jednání neexistuje ospravedlnění založené na objektivních kritériích a dále, že takové jednání je na újmu jiným soutěžitelům nebo spotřebitelům. Pojem „újma“ zákon nedefinuje, nelze jej však bez dalšího zaměňovat s pojmem „škoda“. Újma je pojem obsahově širší, který v sobě sice může zahrnovat škodu vyjádřitelnou obecným ekvivalentem peněz, z hlediska zákona však újma mimo jiné také spočívá v samotném narušení soutěže, kdy protisoutěžní praktiky dominanta zabraňují udržení nebo rozvoji soutěže na určitém trhu, což má konkrétní důsledky pro jiné soutěžitele, případně rovněž spotřebitele. Újma, která vznikne jiným soutěžitelům v důsledku jednání dominanta proto může mít mnoho podob a ne vždy je přesně vyčíslitelná penězi, respektive samotnou kategorií ušlého zisku.

Úřad hodnotil skutečnosti a podklady pro rozhodnutí jednak samostatně, jednak ve vzájemných souvislostech.

Při posuzování jednání účastníka řízení vzal Úřad za prokázané, že společnost SKIAREÁL je dominantním provozovatelem lyžařských sjezdových tratí, lanovek a vleků v lyžařském areálu Špindlerův Mlýn, bez ohledu na to, zda je dominantním provozovatelem z titulu vlastnického práva k předmětným zařízením a pozemkům nebo zda je toliko jejich uživatelem z titulu nájemní smlouvy.

Z provedeného dokazování dále vyplynulo, že smluvní vztah mezi účastníkem řízení a společností SKOL MAX je založen Smlouvou o spolupráci, zatímco vztahy s ostatními soutěžiteli působícími na trhu výuky zimních sportů smluvně upraveny nejsou. Z podkladů pro rozhodnutí přitom vyplynulo, že první snahy upravit vzájemné vztahy, tj. vztahy mezi účastníkem řízení a lyžařskými školami s výjimkou SKOL MAX, byly iniciovány v roce 2001, účastník řízení uvedl přelom roků 1999/2000, nicméně tato skutečnost nebyla doložena žádným ze subjektů, se kterým měl účastník řízení v předmětné době jednat. Vzájemnou snahu o uzavření smlouvy lze potom písemně dokladovat až v letech 2002. Z výpovědí svědků rovněž nevyplývá, že by před rokem 2001 jednali o smlouvě nebo smlouvu hodlali uzavřít. V průběhu roku 2002 účastník řízení předložil lyžařským školám s výjimkou SKOL MAX návrhy smluv, jejichž prostřednictvím mělo dojít k úpravě vztahů a podmínek působení těchto škol na sjezdových tratích provozovaných společností SKIAREÁL. Vzhledem k těmto skutečnostem posuzoval Úřad jednání účastníka řízení až v souvislosti s předložením návrhů smluv (Smlouva č. 1 a Smlouva č. 2) a nikoliv v období předcházejícím, kdy není možné doložit úmysl lyžařských škol takové smlouvy uzavřít.

K návrhům smluv (Smlouva č. 1 a Smlouva č. 2) je třeba konstatovat, že se podstatným způsobem liší od Smlouvy, kterou má účastník řízení uzavřenou se SKOL MAX, a to zejména v tom, že Smlouva poskytuje SKOL MAX řadu smluvních podmínek, které tuto společnost zvýhodňují v hospodářské soutěži oproti ostatním subjektům zabývajícím se výukou zimních sportů v lyžařském areálu Špindlerova Mlýna. V tomto směru lze bezesporu poukázat zejména na poskytování vyhrazených prostor pro výuku začátečníků a mírně pokročilých, poskytování přenositelných časových jízdenek pro instruktory, právo přednostního vstupu pro klienty SKOL MAX v doprovodu instruktora na některých přepravních zařízeních. Výrazně odlišným prvkem je rovněž skutečnost, že od lyžařských

škol jsou požadovány paušální platby za možnost provozování výuky na sjezdových tratích SKIAREÁLU, zatímco od společnosti SKOL MAX obdobná úhrada vyžadována není. Je rovněž nutné poukázat na skutečnost, že účastník řízení si je vědom, že podmínky v návrhu smluv jsou rozdílné, což je možné dovodit z jeho vyjádření k dotazu Úřadu, proč byly lyžařským školám nabídnuty horší smluvní podmínky než společnosti SKOL MAX, kdy účastník řízení uvedl, že výhody pro lyžařskou školu SKOL MAX byly získány po dlouhodobé spolupráci a pokud by se spolupráce s ostatními lyžařskými školami osvědčila, je možné s nimi jednat o poskytnutí obdobně výhodných podmínek. Je tedy zjevné, že účastník vědomě předložil lyžařským školám návrhy smluv, které obsahují méně výhodné podmínky, než které jsou poskytnuty společnosti SKOL MAX, čímž vědomě uplatňoval vůči těmto školám rozdílné podmínky.

V důsledku aplikace rozdílných podmínek, v tomto případě méně výhodných, respektive „horších“ smluvních podmínek než které účastník řízení poskytl společnosti SKOL MAX, jsou lyžařské školy znevýhodňovány v hospodářské soutěži, neboť jim jednak vznikají dodatečné náklady spojené s potřebou zajistit některé činnosti mimo sjezdové trati provozované SKIAREÁLEM, zde se jedná zejména o zajištění vyhrazených míst pro začátečníky, o náklady na dopravu, které vznikají v souvislosti s přesunem těchto osob mezi těmito vyhrazenými místy a sjezdovými tratěmi provozovanými účastníkem řízení a dále nejsou v důsledku jednání účastníka řízení schopny nabídnout klientům některé ze služeb, které na základě uplatňování rozdílných podmínek účastníkem řízení běžně nabízí SKOL MAX, tedy možnost uplatnění přednostního využití některých přepravních zařízení (vleků a lanovek), není jim poskytnuta možnost získat přenositelné časové jízdenky pro instruktory, čímž jim vznikají dodatečné náklady oproti SKOL MAX a v neposlední řadě jsou podstatným způsobem omezeni v možnosti nabídnout svým klientům plynulý přechod z vyhrazených „cvičných“ prostor na „řádné“ sjezdové trati. Je rovněž nesporné, že tato znevýhodnění v hospodářské soutěži jsou způsobena jednáním účastníka řízení a jsou s ním v přímé příčinné souvislosti.

Na tomto místě pokládá Úřad za významné uvést, že již samotné předložení návrhu Smlouvy může mít charakter narušení hospodářské soutěže ve smyslu zákona za předpokladu, že se takového jednání dopustí soutěžitel v dominantním postavení na trhu a jinému soutěžiteli či spotřebiteli je v důsledku takového jednání způsobena újma. V této souvislosti odkazuje Úřad na rozhodnutí předsedy Úřadu č.j. R 34/2002 ze dne 7.2.2003 ve věci jednání společností LOM Praha s.p., která zneužila svého dominantního postavení na trhu poskytování opravárenské příručky leteckých pístových motorů a změnové služby k nim tím, že předložila jinému soutěžiteli návrh kupní smlouvy, která obsahovala bez objektivně ospravedlnitelných důvodů rozdílnou vyšší ceny a způsob platby za dodání příručky a zajištění změnové služby k ní, než sjednala s jiným soutěžitelem.

Úřad se rovněž zabýval skutečnostmi, kterými účastník řízení odůvodnil uplatňování rozdílných podmínek vůči lyžařským školám s výjimkou SKOL MAX. Jedním z důvodů je dle SKIAREÁLU skutečnost, že SKOL MAX zajišťuje příliv klientů do SKIAREÁLU. Zajišťování klientů ze zahraničí však SKOL MAX neprovozuje jako samostatnou aktivitu, ale primárně zajišťuje klienty pro vlastní lyžařskou školu. Vzhledem k tomu, že SKOL MAX provozuje výuku především na sjezdových tratích SKIAREÁLU, nepřímou tak zajišťuje také zákazníky pro SKIAREÁL. V případě, že v rámci svých reklamních služeb provádí propagaci SKIAREÁLU, jejímž důsledkem může být také příliv klientů, je tato činnost dle smlouvy oceněna a společnosti SKOL MAX SKIAREÁLEM hrazena. Nelze tedy mít za to, že SKOL MAX zajišťuje pro SKIAREÁL klientelu jako činnost vyplývající ze Smlouvy, která není

ohodnocena a jako taková uhrazována a není tedy rozhodně třeba ji kompenzovat protiplněním v podobě poskytnutých zvýhodnění ze strany účastníka řízení. Příliv klientů ostatně zajišťují další subjekty – lyžařské školy, které mají také kontakty na zahraniční cestovní kanceláře.

Jako další skutečnost ospravedlňující rozdílné podmínky uvedl účastník řízení svůj podíl ve společnosti SKOL MAX a skutečnost, že je to on, kdo má k jím provozovaným sjezdovým tratím a zařízením užívací práva vyplývající z titulu vlastnictví nebo z titulu nájemního vztahu. K tomu Úřad sděluje, že přestože je právo vlastnit majetek, tedy právo vlastnické, je základním lidským právem ve smyslu čl. 11 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“), stanoví Listina v odst. 3 téhož článku, že vlastnictví zavazuje a nesmí být zneužito na újmu práv druhých nebo v rozporu se zákonem chráněnými obecnými (veřejnými) zájmy, mezi něž náleží bezpochyby rovněž zájem na funkční hospodářské soutěži. Řádný výkon vlastnického práva tedy předpokládá respektování práv druhých a respektování právních předpisů chránících veřejné zájmy. Rozhodne-li se vlastník užívat svoji věc nejen pro svou potřebu, ale jako podnikatel, respektive soutěžitel, je povinen tuto činnost vyvíjet v souladu s právními předpisy, které ji upravují, tedy rovněž zákon o ochraně hospodářské soutěže. Tento zákon přitom neomezuje soutěžitele v možnosti užívat své vlastnictví k dosažení zisku a nenutí jej rovněž, aby za cenu vlastních ztrát podporoval konkurenty, omezuje a zavazuje jej toliko k takovému chování, aby vůči ostatním soutěžitelům zachovával „fair“ přístup a mimo jiné neuplatňoval rozdílné podmínky při shodném či srovnatelném plnění bez objektivně ospravedlnitelných důvodů. Porušení „fair“ přístupu tímto způsobem je potom o to závažnější, pokud se ho dopustí soutěžitel v dominantním postavení, jenž na základě práva vlastnického nebo jiného práva nakládat s věcí disponuje infrastrukturním nebo jiným zařízením, které je nezbytné k výkonu podnikatelské činnosti jiných subjektů a tato zařízení používá k podnikatelským účelům. Rovněž majetková účast na SKOL MAX tak nemůže být důvodem pro uplatňování rozdílných podmínek vůči soutěžitelům nabízejícím výuku zimních sportů a ve svém důsledku zvýhodňování tohoto soutěžitele vůči jeho konkurentům.

Úřad tedy nepochybně má právo účastníka řízení z pozice provozovatele sjezdových tratí upravit podmínky jejich provozu a smluvně či jinak regulovat pohyb a používání těchto tratí, je však v důsledku svého postavení na relevantním trhu povinen postupovat mimo jiné nediskriminačně vůči všem subjektům, tj. neuplatňovat rozdílné podmínky vůči jiným soutěžitelům a tímto způsobem zvýhodňovat, respektive znevýhodňovat postavení třetích osob (tj. jiného konkurenta – SKOL MAX).

Další skutečností, která dle účastníka řízení ospravedlňuje poskytování výhodnějších podmínek společnosti SKOL MAX, je provádění dohledu na sjezdových tratích provozovaných společnostmi SKIAREÁL pracovníky SKOL MAX. Z výpovědi zástupce SKOL MAX vyplynulo, že tento dohled spočívá v kontrole sjezdových tratí při ukončení provozu přepravních zařízení „šéfinstruktořem“ SKOL MAX. Úřad k této skutečnosti uvádí, že tento závazek není zakotven ve Smlouvě, ani z ní žádným způsobem nevyplývá; je založen dohodou mezi společnostmi SKIAREÁL a SKOL MAX. Rovněž rozsah tohoto závazku tak není a nemůže být s ohledem na princip proporcionality objektivním důvodem, na jehož základě by bylo možné vůči ostatním soutěžitelům uplatňovat rozdílné podmínky tak, jak to činil účastník řízení.

Závěrem Úřad konstatuje, že účastník řízení - soutěžitel v dominantním postavení na relevantním trhu - prokazatelně a vědomě uplatňoval rozdílné podmínky vůči jiným soutěžitelům – subjektům nabízejícím výuku zimních sportů, než které uplatňoval vůči

společnosti SKOL MAX, čímž těmto soutěžitelům (lyžařským školám) bez objektivně ospravedlnitelných důvodů ztížil možnost uplatnění při výuce zimních sportů v areálu Špindlerova Mlýna a znevýhodnila je tak v hospodářské soutěži.

Na základě všech výše uvedených skutečností rozhodl Úřad tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

Odůvodnění výše pokuty

Ve smyslu ustanovení § 22 odst. 2 zákona může Úřad soutěžitelům, kteří úmyslně nebo z nedbalosti porušili zákaz zneužívání dominantního postavení stanovený v § 11 odst. 1 zákona, uložit pokutu do výše 10 000 000 Kč nebo do výše 10% z čistého obratu dosaženého za poslední ukončený kalendářní rok. Při rozhodování o výši pokuty Úřad přihlédne zejména k závažnosti, případnému opakování a délce trvání porušování zákona. Výše pokuty v mezích stanovených zákonem závisí na správním uvážení Úřadu.

Úřad vzal za prokázané, že účastník řízení porušil ustanovení § 11 zákona, tj. zneužil svého dominantního postavení, čímž jsou splněny podmínky předvídané zákonem pro uložení pokuty ve smyslu ustanovení § 22 odst. 2 zákona.

Společnost SKIAREÁL jako soutěžitel v dominantním postavení na relevantním trhu předložila soutěžitelům - lyžařským školám návrhy smluv o komerčním využití sjezdových tratí obsahující rozdílné podmínky oproti Smlouvě uzavřené se společností SKOL MAX na podzim roku 2002, přičemž pro uplatňování rozdílných podmínek neexistovaly rozdílné důvody. V důsledku uplatňování rozdílných podmínek jsou lyžařské školy s výjimkou SKOL MAX znevýhodňovány v hospodářské soutěži. Je přitom třeba zdůraznit, že účastník řízení k tomuto jednání přistoupil zcela vědomě, tj. srozuměn s tím, že jím předkládané návrhy obsahují rozdílné, „horší“ podmínky, než které jsou poskytnuty společnosti SKOL MAX a tudíž jednání účastníka řízení nelze než hodnotit jako úmyslné, a to v podobě úmyslu nepřímého.

Úřad přihlédl ke skutečnosti, že společnost SKIAREÁL narušila hospodářskou soutěž na lokálním trhu vymezeném jako trh výuky zimních sportů v lyžařském areálu Špindlerův Mlýn. Dopad protisoutěžního jednání účastníka řízení je tak geograficky lokalizován. Návrhy smluv byly účastníkem řízení předloženy na podzim roku 2002, přičemž dobu uplatňování rozdílných podmínek, tedy období přesahující jeden rok, nelze považovat za zanedbatelné.

Úřad dále zohlednil skutečnost, že jednání účastníka řízení nevedlo k vyloučení hospodářské soutěže mezi soutěžiteli provozujícími výuku zimních sportů, nicméně je třeba opětovně zdůraznit, že jednání SKIAREÁLU hospodářskou soutěž narušilo a ztížilo výše uvedeným subjektům uplatnění v hospodářské soutěži a dále, že se ze strany účastníka řízení jedná o první porušení zákona.

Úřad rovněž v rámci správního uvážení o výši pokuty přihlédl k základním funkcím pokuty, tj. k funkci preventivní a represivní a dále ověřil, zda pokuta nebude pro účastníka řízení ve svém důsledku likvidační. Z výroční zprávy účastníka řízení Úřad ověřil, že v roce 2002 dosáhla společnost SKIAREÁL čistého obratu ve výši 209 775 000,- Kč. S přihlédnutím ke všem výše uvedeným skutečnostem nepoužil Úřad obratového kritéria, ale uložil pokutu do výše 10 000 000,- Kč. Úřad má za to, že pokuta v ukládané výši, tedy 2 800 000,- Kč, přispěje k naplňování obou svých základních úkolů a rovněž nebude pro účastníka řízení likvidační.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí může účastník řízení dle ustanovení § 61 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), v platném znění, podat do 15 dnů ode dne jeho doručení rozklad předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Včas podaný rozklad má odkladný účinek.

Mgr. Vítězslav Šemora
pověřený řízením odboru

Rozhodnutí obdrží:

JUDr. Jiří Slovenský
Advokátní kancelář
Krkonošská 186
543 01 Vrchlabí

SKIAREÁL Špindlerův Mlýn, a.s.
Špindlerův Mlýn 281
543 51 Špindlerův Mlýn